

Underbilag 3.

II.

Den Merudgift, Forslaget i den nu foreslaaede Form vil medføre for de Virksomheder, der hidtil har henhørt under Loven af 7. Januar 1898.

I Aaret 1914 tilkendte Arbejderforsikrings-Raadets *Industriafdeling* i alt ca. 622,000 Kr. i Invaliditetserstatning og Erstatning i Dødstilfælde.

Forhøjelserne fra 1898-Loven skyldes:

- 1) Forhøjelse i Maksimalbeløbet af Aarslønnen fra 800 Kr. 1,500 Kr. samt
- 2) Forhøjelse af Dagpenge-Maksimum fra 2 Kr. til 3 Kr.
- 3) Forhøjelse af Minimums-Aarsløn for Erstatninger fra 300 Kr. til 600 Kr.
- 4) Ny-Ydelser (Bandager o. lign.).

ad 1. og 2. Saafremt *Maksimum* for den Aarsløn, der danner Grundlaget for Erstatningsberegningen, havde været 1,500 Kr. i Stedet for som nu 800 Kr., var det samlede Erstatningsbeløb i de omhandlede Sager steget med ca. 325,000 Kr. til ca. 947,000 Kr., d. v. s. en Stigning paa 52 pCt.

Da Forslagets Forhøjelse af Dagpengenes Maksimum procentvis er betydelig mindre end Forslagets Forhøjelse af de andre Maksimalbeløb (50 pCt. mod 88,9 pCt.), bliver den samlede Stigning i den hele Erstatning og i Præmierne antagelig en Del mindre end de alene for Invaliditets- og Dødsersatningerne beregnede ca. 52 pCt., jfr. at Forsikringssselskabet „Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring“ har beregnet en Stigning paa ca. 43 pCt. som Følge af Forslagets Forhøjelse af Maksimalgrænserne.

En skønsmæssig Beregning af den samlede Stigning paa Grundlag af Raadets Tal for Industriafdelingen i 1914 giver nogle Procent større Stigning end de af „Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring“ fundne 43 pCt. Saavel ved den af Raadet som ved den af „Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring“ foretagne Beregning er fundet, at den ved det oprindelige Lovforslag foreslaaede Forhøjelse af den maksimale Arbejdsløn fra 800 Kr. til 1,000 Kr. vilde medføre en Udgiftsstigning paa ca. 20 pCt.

ad 3. og 4. Udgiften til Forsikringen vil yderligere stige lidt derved, at *Minimum* for den Aarsløn, der lægges til Grund, hæves fra 300 Kr. til 600 Kr. (efter de af Raadet tidligere for 1908 og 1909 foretagne Beregninger medfører dette ca. 2—3 pCt.s Stigning i Udgiften), endvidere derved, at der efter Forslaget i visse Tilfælde skal ydes Bandager, Specialistbehandling og lign.

Den samlede Merudgift, Lovforslaget i den Form, hvori det er vedtaget i Folketinget, vil medføre for de Virksomheder, der nu henhører under Loven af 7. Januar 1898, maa herefter antages at blive omkring 40—50 pCt. Udgiftens Stigningsprocent er altsaa halvt saa stor som den Stigning paa 88,9 pCt., der er foreslaaet med Hensyn til Erstatningernes Maksimalbeløb.

Til Sammenligning skal man tillade sig at anføre, at Maksimum for den Aarsløn, der tages i Betragtning ved Erstatningsberegningen efter Oplysninger, der indeholdes i den svenske „Alderdomsforsikringskommittés Betænkende och Förslag angaaende Försäkring för Olycksfall i Arbete“ af 19. Oktober 1915 i *Österrig*, *Ungarn*, *Holland* og *Belgien* er ca. 1,800 Kr., i *Italien* ca. 1,400 Kr., i *Norge* 1,200 Kr., i *Finland* ca. 500 Kr., i *Luxemborg* og *Svejts* ca. 2,800 Kr. og i *Sverige* foreslaas sat til 1,800 Kr. I *Tyskland* medregnes, naar Arbejdsfortjenesten overstiger ca. 1,600 Kr., $\frac{1}{3}$, og i *Frankrig*, naar Arbejdsfortjenesten overstiger ca. 1,700 Kr., $\frac{1}{4}$ af det overskydende Beløb.

Hertil kommer, at de fleste andre Lande anvender det mere bekostelige Rentesystem med Invaliditeter paa indtil $\frac{2}{3}$ af Arbejdslønnen, medens Værdien af vor Erstatning for fuld Invaliditet, 6 Gange Aarslønnen, for en Arbejder i